

לג:

רַב גִּיסִים גֵּאָה

סבר לה כר' מאיר דאמר
חוקקין להשלים. כבר
פירשנוהו לשעבר.

דבינו חננאל

[illegible]

(א) נראה דל"ל גבוה י' וח"ט
חב ד' למטה דה"ר היא
כ"ל. ולג' רביט פירושו הוא
כמו שכתב החיפ' בד"ה כחלק
ודו"ה.

ורבי סבר כר' מאיר דאמר חוקקין להשלים ויכרי' יהודה דכ"ה
עירוב על מקום ד'. ואמ' והך כלכלה היכי דמי אס' היא
שזה לגבי האילן או תלויה למטה חפשות מנ' לגבי האילן אס' היא
שזה לגבי האילן ואי' אלא תרין חפשות ואס' היא תלויה למטה מנ'
לגבי האילן א"כ היא פריך לעיל ואי'
ת' ביה ד' כי נתנו על הכלכלה
מאי הו' הא לא חשבי רשות היחיד
אפילו אי' צלילן ד' אס' לא מטעם
חוקקין דרמקום מנב האילן וי"ל מנן
שפי' הכלכלה שזה לגבי האילן ומ"ה
הו' חורי רה"ו וסעיניו מונח בשולי
הכלכלה שזה רמקום ג' ואמ' כר' צ"ח
חוקקין והא' דלא מוקי שטחיה דר' כי
הכלכלה או שהכלכלה רחבה ד' ומכל
מקום לא הו' רה"ו האילן ובגדיים
קובעין זו וי"ל דא"כ צמחי דנקט
כלכלה לא משמעו מירי דליקנות
עמוד שיש בראשו ד' ואין בתחתיתו
ג' ואף על גב דאשמעינן דלדדין
אמורינן לא הו' ליה למתניה הכא
כיון שצמחור לא משמעו כלום אלא
ודאי נקט כלכלה לאשמעינן חוקקין
להשלים ובעינן עירוב על מקום ד'
ואמ' אכתי' למה ליה למימר כלל סבר
לא כרבי מאיר וסבר לך לא' יהודה
לימא לעולם ארמא לך כלל צניעין
עירוב על גבי מקום ד' והכא
שהכלכלה שזה לראשו של אילן וקמ"ל
דלא חשיב רשות היחיד אפילו לרבי
ויכרי' כרבי יהודה דחשבי טרספה

רבות היחיד משום דהאם הדרן מחיאתא וגרסה נפרד דמשמע לה
דחוקא נתנו על כלכלה הוי עירוב הא נתנו על גבי אילן לא הוי עירוב
מדקמתי נתנו בכלכלה ודלא קמתי מתלוו כלכלה חילין ומתן שם
עירובו הלך ע"כ אייר דאורייתא הכלכלה רחוק פשטה מבני האילן:
במאן דאורייתא דב' יוסי דב' יהודה. לפרסיה דגרסינן גמרא האם
(כ"י) הדרן מחיאתא אבל בקורה לא הדרן מחיאתא דמשמע
דקאי אברייתא דנעץ קורה וכשמוע ליה דלאריי אפילו מתן לאריבע
אמתיא דומיא דמחיתין אפילו הכי הוי עירוב דכיון דאין פתחיתין ג'
אע"פ דרשאו ד' לא הוי רשות היחיד דגמרינן בוקוסין ו' ולכתיבא
דלא כרבי יוסי יהודה: **הואיל** ויבוא נשנתו ודחביא תוך
עשרה. פירש רבנו שמואל דהאי אמורא סבר לה כרבנן דאמרי
בתנאינן (שם דף צ"ב). אמר כלי שמיא אגד וכיון דאגד חלי למעלה מיו"ד
כשמן העירוב למטה (א) אגד וכן הוואיל דהואיל (הואיל) ואחר שנת
כיה"ר יכול לטעו ולטכולו ומתוה אפילו לא שמיא אגד חלי כלי שמיא
הואיל הואיל ונתן בכלכלה למטה מעשרה דהוי כרמליס אס רוחב ד'
לפי כהעיהו ו' אגדו דאורייתא: **איתריבא** רב דר שבא בר.
ואח"כ דפי' לעיל לא אילן הנוטה חסן דל' לא למטה מיו"ד דהוי עירוב
הואיל ומתן לאחיי פחות פחות מרצבד לרץ לחלק בין הואיל דהיינו
להואל: **מורלב**. פ"ה ועל ידי שנתו קאמר דהוי אפילו בלא פת
קני ליה עשיה ופי' כן משום דבסוף מי שהוילאיו (לחמ"ה): (י) פסקין
כרב נתמן ואליבא דרבי יהודה דלחד עני ועשיר מערב גרביי:
ואח"כ

דלגללה איזט מקפת אט עניו של אילן וכי אמרין גוד אחיט אחיט
אמרין. ואיז דמפרשי כמאן דלא כר' יוסי אעזן קורה קאי דקא"ר
כר' יוסי דאמר ערסקל הוי רשות היחיד ומקומיה לא בשאין רכב
אדרב הוא דלארי ברבנאיהם דמיין שרפוטא ומללא וקצרות למטה
כי אלאה טעמא משום גוד אחיט הוא ונמאא תחתיה כי קנה
מאי הוי ועוד בכל דוכא דאמר פחות מד' לאו רשות הוא אלא
אמר. עולם מתניתין דלעיל (גיף) רישא ויפסא ברוחא ד' ודקא קשיא לא
אזי יעקרה מתלייה ויטע רשע אחד עד ראשא תמוך' ויטול את
השנה ורצה לערב לפני הימים כיצד הוא עושה מוליכו בראשון בערב
קני ליה שניה ביום דהסם ימידי וקדיש עליה יומא: ומשפיר עליו
אזי וזן על עירוב ביום המחרה דקדמי מתניתין (לה) נאכל עירובו בראש
ומתשפיר עליו ואוכלו שם אס ירלה להביאו אי אפשר שדעת הורא
יראה אס עדיין ישנו שם וישפיר עליו יאה לו עירוב לשני ואס לא
ואמאי קריין להלוי משעשאו לשם עירוב נימא חף עד גב דל
והא הכא כמאן דלוי מתשייה היא דאה הורא ברה"מ עירובו בראש
והא לי יכול להביאה. והאי דנקט לאחוי מתניתין דיוס טוב ע

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

[illegible]

דברי קאמיר ואס לאו דלית גבוהה עשרה או שאינה רחבה ארבעה
אין עירובו עירוב ולהי ממחמין אינה גבוהה עשרה ארבעה כ"ס
עירובו עירוב דכשאינה גבוהה " הויא כמאן דלמנהה דרשות הרבים:
אלא. היא ואס לאו דקמתי גבוהה לא אגובהה קאן אלל ארובא קאי והכי
קאמר גבוהה " והכינה דבראש לאו ים דברכה " דן מקום חשוב
להנחת עירוב עירוב עירוב ומשום הוא דבר"ר ועירובו דבר"ר לא
יתברך כדאמר דהטובא את עירובו ים לו ד' תמות ואס לאו דגבוהה
ואינה רחבה ד' אין עירובו עירוב דכיון דגבוהה עשרה ואין העירוב
מוחל לה כ"ס מקום ד' לה כי כמותה בארץ ומדוקא משמעין א'
אינה גבוהה עשרה אפילו אינה רחבה ד' עירובו עירוב דכיון דלמטה
משפחה היא לה כמאן דמנהה ארבעה דמאן דכל למטה מ' קליטה
כמה שהונחה דמאי"ל: **גבוהה עשרה**. דמיליאל משה"ר ז"ל שיהא
ברחבה ארבעה שיהא שם מקום חשוב: **אינה גבוהה עשרה אין צריך**
שיא. רוחה ד' דאפילו פחות מד' עירובו עירוב דכל למטה עירוב
כמאן דמנהה ארבעה היא: **כמאן**. ממדן רבינא לשל (ע"א) א"ע"י דחוקקין
להשלים ואינה רוחה ד' לא הו' רה"י משום דלאן צעקורי ד' ולא כ"ר
יוסי כ"ר ייחודה: **טרסקא**. כל רחב ד' חוקק מראשו הרבים וכן על
גבוי חרי שחי ורק מראשו טרסקא להר"י. אלמא אלא דקנה אינו רחב
הו' רה"י הואיל ועליו ד' דאמרין גוד אחיה והכי מפרש בהאורסק:
הם הדרן מחילום. הטרסקא סובבת את הקנה שחי מחזי כמחלמיתו
וכי אמרין גוד אחיה מחילום הטרסקא עד הקרקע נמא קנה מוקף
מחילום משללו ארבעה ותו ליה נאמך משה"ר: **הכל לא הדרן מחילום**.
כן לן למימדן חוקקין להשלים לארטרופי כלכלה בדדי אינן ותרתי לא
ידוע קורה שאין דברכה ד' דממעלה לא הו' רה"י ואמרין הא למה
עשה ולא מילתא היא חדא דבהדיא מפורש בהאורסק "ומותבין מנה
אומצין ויחולל גוד אחיה מטרסקא מ' לא מניא ד' יוסי כ"ר " יהודה
מחילום ויחולל ארבעה ואי כשאין חוקקין רחב ד' כי אמרין גוד אחיה
אמרין כמאן דלא כרבי יוסי כ"ר יהודה כדאמר הכא: **רבי ירמיה**
י' נתנו כלכלה מלי הי' שאני כלכלה הוואיל. אחרונה היא יכול לנטות
ב' סבוב כר כר ע"כ **כילד הוא עושה**. ומתמין היא (א) ב"ר"ס שלמי
אין מקור אלפסי. ועל ידי שלוח קאמר דלי אינו גופיה כלל פת פת
גד שיקנה לו העירוב: **ונוטלו וכל לו**. שאס ייחזו שם שמה יאחד
יון עירובו לנרשון ואין עירובו נשני וחדו ומילויב שמי שהוא ער שבת
ואס י"ח קמי השבת הוא על כרחו ייחזו שם ע"ש ולמחר ק"י
יבא צביו. אמר מיהא המעבר דר"ה להילוי עירובו לפוך אלפסי
אמטייה כמאן דאמטייה דמי דר"ה אמרת הוואיל ויכול לנטות
היחיד וקאמרת הוואיל ויכול לנטות ומה לו הוואיל ויכול לנטות
מ' משום דלא חנן במשנה אחרתה הולכת עירוב בדדאי י' הכא:

א"ר

מסורת הש"ס

(א) שבת : ק. לעיל יא : לקמן
קא : יומא יא : א. (ב) שבת ה.
קא. ג. לקמן לח. ד. (ג) שבת
.ד. (ד) [שבת קא.].
(ו) כס"א : סיכובית (ז) [שם].
(ח) [כתבים] הר"ש "ש ליתא :
אם הוא שוכה לגבי האילנות.

הגהות הב"ח

(ב) נב' ועירונו נחמנו
אחד הוא אלל: (ג) רב"י
ד"ה מחיב רב וכו' מחנ'
היה. י"ב לקמן לח:
(ג) תוס' ד"ה הו"ל וכו'
כשנ' העירוב לחט'
מעשרה אין כהנא:
(ד) ר"ה מוליכו וכו'
דקור מי שהוליוכו. י"ב
דף נא ע"כ ע"י שם אחד
עני ואחד עשר אפי' לא
חשבה על דבר:

מוסף רש"י

[illegible]